

**UCHWAŁA NR XVI/96/15
RADY MIASTA SIEMIATYCZE**

z dnia 30 grudnia 2015 r.

**w sprawie przyjęcia Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar
Przemocy w Rodzinie na lata 2016 - 2020**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) i art. 6 ust. 2, pkt. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) uchwała się, co następuje:

§ 1. Przyjąć do realizacji Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2016-2020, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Siemiatycze.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Agnieszka Monika Zalewska

**MIEJSKI PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA
PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR
PRZEMOCY W RODZINIE
na lata 2016-2020**

1. WSTĘP

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nałożyła na miasto obowiązek realizacji zadań w zakresie rozwiązywania lokalnych problemów związanych z przemocą. Do zadań gminy należy opracowanie i realizacja Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie. Opracowany program jest jednym z elementów realizacji postanowień ustawy. Program ma na celu zbudowanie spójnego systemu pomocy rodzinie angażującego zasoby miasta. Powstał z uwagi na konieczność inicjowania specjalistycznego wsparcia społecznego ukierunkowanego na promowanie działań profilaktycznych, wspieranie osób doświadczających przemocy w powrocie do wolnego od przemocy życia, pracę ze sprawcami przemocy nad zmianą ich zachowań oraz doskonalenia kompetencji zawodowych służb i instytucji przeciwdziałających przemocy w rodzinie.

Zadaniem rodziny jest zaspokajanie podstawowych, emocjonalno - społecznych potrzeb swoich członków (miłości, akceptacji, uznania, przynależności, identyfikacji, bezpieczeństwa). Niestety wskutek deprivacji tych potrzeb, rodzina staje się miejscem, gdzie kumuluje się patologia społeczna; agresja, obojętność, wrogość, nienawiść. W niej mamy do czynienia z różnymi formami i zachowaniami dewiacyjnymi takimi jak: alkoholizm, narkomania, zachowania przestępcze oraz przemoc.

Należy zauważyć, iż problem przemocy w rodzinie może być przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Jest zachowaniem negatywnym o dużej szkodliwości społecznej. Znaczącą rolę wspierającą i poprawiającą funkcjonowanie rodzin będących w kryzysie posiada świadczący pomoc społeczną Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w ramach którego działa Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie wraz z szeregiem instytucji wspomagających. Zatem najważniejszym elementem staje się pomocniczość i wspomaganie rodzin poprzez szeroki zakres działań i różnorodne formy pomocy.

W pracach związanych z opracowaniem programu uczestniczyli członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Siemiatyczach oraz przedstawiciele instytucji zajmujących się problematyką przemocy w rodzinie.

Program będzie przebiegać wielopoziomowo, a jego czas realizacji określono na lata 2016-2020.

2. PODSTAWY PRAWNE

Wszystkie określone w dokumencie cele są zgodne z wytycznymi zawartymi w Krajowym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, ściśle wiążą się z założeniami Wojewódzkiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz korelują ze Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Siemiatycze, Miejskim Programem Wspierania Rodziny oraz Miejskim Programem Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Działania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w tym zadania zapisane w wyżej wymienionym Programie realizowane będą w oparciu o następujące akty prawne:

- 1) ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. 2015 r. poz.163,z póź.zm);
- 2) ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2015r. poz.1515);
- 3) ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2015. poz. 1390)
- 4) ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. 2015 r. poz. 1286 i 1916);
- 5) Strategię Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Siemiatycze do roku 2022 (Uchwała Nr IV/16/14 Rady Miasta Siemiatycze z dnia 30 grudnia 2014 r.);
- 6) Strategię Rozwoju Miasta Siemiatycze do 2020 r. pt.,,Przedsiębiorcze i przyjazne Siemiatycze. Strategia rozwoju miasta do 2020 r.(Uchwała Nr XL/203/13 Rady Miasta Siemiatycze z dnia 25 września 2013 r.);
- 7) Program „Rodzina 5+” (Uchwała Nr XXXVIII/194/13 Rady Miasta Siemiatycze z dnia 26 czerwca 2013 r.);
- 8) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „ Niebieska Karta” (Dz.U. z 2011 r. Nr 209, poz. 1245).

3.DIAGNOZA SPOŁECZNA

Skala zjawiska przemocy w Siemiatyczach

W okresie od stycznia do września 2015 roku Prokuratura Rejonowa w Siemiatyczach skierowała do sądu 10 aktów oskarżenia przeciwko osobom podejrzanym o znęcanie się psychiczne lub fizyczne nad członkami rodziny (zapadło 8 wyroków skazujących). Sąd zobowiązał siedem osób do powstrzymania się od spożywania alkoholu, w tym pięć osób do leczenia odwykowego w zakresie uzależnienia od alkoholu. Z danych policyjnych wynika, że na terenie powiatu siemiatyckiego prowadzono w tym okresie 17 dochodzeń w kierunku

przemocy psychicznej lub fizycznej w rodzinie. Nie prowadzono żadnego postępowania związanego z wykorzystywaniem seksualnym małoletnich.

Komenda Powiatowa Policji w Siemiatyczach w okresie od stycznia do końca sierpnia 2015 roku w powiecie siemiatyckim założyła 116 Niebieskich Kart. Przemocy w rodzinie doświadczyło 135 osób (91 kobiet, 28 mężczyzn oraz 16 osób małoletnich). Podejrzanych o stosowanie przemocy w rodzinie jest 9 kobiet i 110 mężczyzn (z czego 42 osoby zostały z tego powodu zatrzymane, a wobec 72 osób istnieje podejrzenie stosowania przemocy pod wpływem alkoholu). Według policyjnych statystyk dominuje przemoc psychiczna (127 przypadków), w dalszej kolejności fizyczna (91 przypadków). Według danych pochodzących z Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w 2014 roku założono 89 Niebieskich Kart, a do września 2015 roku – 49.

Instytucje mające znaczenie w profilaktyce przemocy w rodzinie

Na terenie Siemiatycz działają następujące instytucje współpracujące na rzecz przeciwdziałania przemocy w środowisku lokalnym: Komenda Powiatowa Policji, Powiatowe Centrum Pomocy w Rodzinie, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, Punkt Konsultacyjno – Terapeutyczny ds. Uzależnień oraz Poradnia Leczenia Uzależnionych i Współuzależnionych od Alkoholu. Jeśli chodzi o ochronę zdrowia, to funkcjonuje Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej (w tym Szpital Powiatowy z poradnią leczenia uzależnień i poradnią psychiatryczną), SPZOZ Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego, dwa niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej. W Siemiatyczach działa Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, której działania koordynuje Pełnomocnik Burmistrza ds. profilaktyki i przeciwdziałania uzależnieniom, oraz Interdyscyplinarny Zespół ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

W Siemiatyczach funkcjonuje jeden żłobek, trzy przedszkola, dwie szkoły podstawowe, dwa gimnazja, trzy szkoły ponadgimnazjalne oraz Szkoła Muzyczna I stopnia, a także Zespół Szkół Specjalnych. Łącznie 15 uczniów objętych jest procedurą Niebieskiej Karty (12 uczniów z Zespołu Szkół z Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II, dwie osoby ze Szkoły Podstawowej Nr 1, jeden uczeń z Gimnazjum Publicznego Nr 1). W Siemiatyczach prowadzona jest przez Caritas Diecezji Drohiczyńskiej świetlica im. św. Faustyny Kowalskiej. Dzieci i młodzież mają możliwość udziału w różnorodnych zajęciach edukacyjnych, rozwijających zainteresowania, integracyjnych i profilaktycznych.

Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie działający w Siemiatyczach skupia osiem osób – przedstawiciele Komendy Powiatowej Policji,

Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, Szkoły Podstawowej Nr 1, Zespołu Szkół z Oddziałami Integracyjnymi, Gimnazjum Nr 1, Sądu Rejonowego, Samodzielnego Zakładu Opieki Zdrowotnej, organizacji pozarządowej – Caritas Diecezji Drohiczyńskiej oraz Pełnomocnika Burmistrza ds. Profilaktyki i Przeciwdziałania Uzależnieniom w Siemiatyczach.

Dotychczas podejmowane działania

W roku szkolnym 2014/2015 Pełnomocnik Burmistrza Siemiatycz ds. profilaktyki i przeciwdziałania uzależnieniom realizował różnorodne działania prewencyjne w szkołach: cykliczne zajęcia na temat powstrzymywania przemocy, w tym przemocy elektronicznej, dystrybucję ulotek i innych materiałów informacyjnych o możliwościach wsparcia w sytuacji przemocy (łącznie 41 spotkań dla około 1100 uczniów). Corocznie 1 czerwca odbywają się Miejskie Obchody Przeciwdziałania Uzależnieniom, podczas których promowane są alternatywne formy spędzania czasu wolnego i aktywny tryb życia. W Punkcie Konsultacyjno – Terapeutycznym w okresie styczeń – wrzesień 2015 roku udzielono 99 konsultacji.

W Siemiatyczach prowadzone są liczne działania mające na celu profilaktykę i interwencję w przypadku przemocy domowej. Podczas bieżącej pracy pracownicy socjalni diagnozują rodziny pod kątem ryzyka przemocy i w razie potrzeby uruchamiają procedurę Niebieskiej Karty. Sprawnie działa współpraca pomiędzy Zespołem Interdyscyplinarnym ds. Przeciwdziałania Przemocy a Miejską Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Komendą Powiatową Policji w Siemiatyczach i placówkami oświatowymi. W 2014 roku powołano 27 grup roboczych. Dwóch pracowników socjalnych pracujących w grupach roboczych skorzystało z superwizji przeprowadzonej przez MOPS. Specjaliści włączeni w te działania systematycznie podnoszą swoje kompetencje poprzez udział w szkoleniach. Mają także możliwość korzystania z bogatej fachowej literatury. Informacje o sposobach wsparcia osób doświadczających przemocy w rodzinie przekazywane są społeczności lokalnej za pomocą różnorodnych przekazów – internetowo (strona miasta i poszczególnych instytucji), ulotki, tablice informacyjne, a także przy okazji inicjatyw kulturalnych, takich jak Siemiatyckie Plenerowe Lato Filmowe (pokazy spotów profilaktycznych). Prowadzone są także liczne kampanie profilaktyczne (m.in. *Jestem Mamy i Taty, Rozejrzyj się może go znasz, Użyj wyobraźni, W którym świecie żyjesz, To co komuś dajesz w końcu wraca, Życie to pasja, Pozory mylą dowód nie, Palenie jest słabe, Braleś. Nie jedź, Czytaj. Zobacz więcej*). Szczególnie w czasie wakacji dostępna jest szeroka oferta działań profilaktycznych dla dzieci i młodzieży o charakterze profilaktycznym i promującym zachowania nieagresywne oraz ciekawe sposoby spędzania czasu wolnego.

W Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie udzielane są porady prawne i psychologiczne (po 4 godziny tygodniowo). Poradnictwo pedagogiczne prowadzone jest za pośrednictwem pedagogów szkolnych. W ramach Punktu Konsultacyjno – Terapeutycznego ds. Uzależnień oferowana jest terapia indywidualna i rodzinna (3 razy w miesiącu po 10 godzin). Urząd Pracy w Siemiatyczach udziela porad zawodowych. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Siemiatyczach wspiera za pośrednictwem pracowników socjalnych osoby w trudnej sytuacji życiowej (w 2014 roku były to 54 osoby). Dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie został utworzony policyjny telefon zaufania (85 655-28-07). Od września do grudnia 2015 roku Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Siemiatyczach realizuje projekt „Przemoc w rodzinie my możemy pomóc”, który otrzymał dofinansowanie w ramach Programu Osłonowego „Wspieranie Jednostek Samorządu Terytorialnego w Tworzeniu Systemu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie”. Powyższy projekt zakłada przeprowadzenie diagnozy zjawiska przemocy w rodzinie na terenie miasta, porady prawne i psychologiczne (po 3 godziny tygodniowo), warsztaty profilaktyczne dla uczniów, pedagogizację rodziców prowadzoną przez specjalistów na temat problemów współczesnej młodzieży (przemoc rówieśnicza, przemoc domowa, depresja, samookaleczenia), organizację dwóch konkursów, przeprowadzenie lokalnej kampanii profilaktycznej oraz organizacja konferencji podsumowującej projekt. Planowane jest kontynuowanie tego typu działań po zakończeniu projektu.

W ramach współpracy MOPS ze szkołami prowadzone są oddziaływania wspierające uczniów zagrożonych doświadczeniem przemocy domowej, pedagogizacja rodziców, wzmacnianie ich kompetencji wychowawczych i opiekuńczych, a także profilaktyczne działania skierowane do wszystkich uczniów (związane z uzależnieniami, nowoczesnymi technologiami, umiejętnościami komunikacyjnymi).

Zespół Interdyscyplinarny rozpoznaje sytuację rodzin, gdzie występuje ryzyko używania przemocy, przeprowadza rozmowy z osobami stosującymi przemoc (informowanie o konsekwencjach, ustalanie zobowiązań, oferowanie zajęć korekcyjno – edukacyjnych, kierowanie do Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych lub do Poradni Leczenia Uzależnień i Współuzależnionych od Alkoholu), wspiera dzieci dotknięte przemocą domową (diagnoza ich bezpieczeństwa, wyznaczenie i współpraca z pełnoletnim reprezentantem dziecka, informowanie sądu rodzinnego o sytuacji przemocy w rodzinie). Dzięki współpracy wszystkich kluczowych lokalnych instytucji możliwe jest stałe monitorowanie sytuacji rodzin w miejscu ich zamieszkania.

Problemy przemocy w opinii dorosłych mieszkańców Siemiatycz

Opis zastosowanego narzędzia

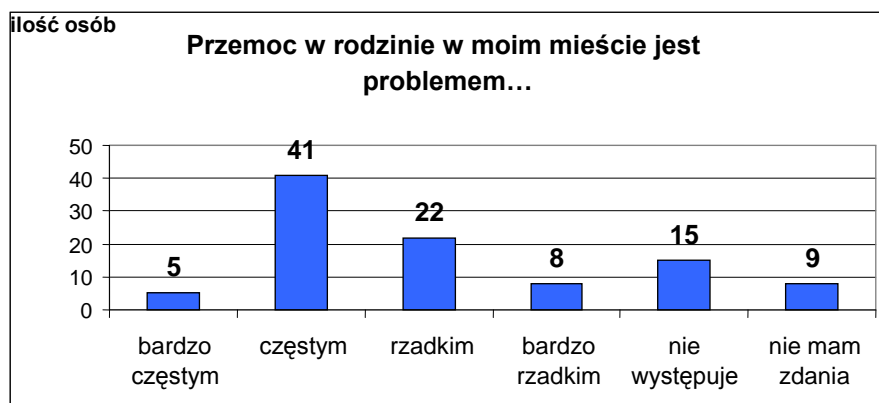
W celu poznania opinii dorosłych mieszkańców Siemiatycz na temat problemu przemocy w rodzinie, przeprowadzono badanie ankietowe. Sondaż został zrealizowany we wrześniu 2015 roku. Zastosowano anonimową ankietę przeznaczoną do samodzielnego wypełniania przez respondentów. Składała się ona z bloków pytań dotyczących: przekonań ankietowanych na temat skali problemu i najczęstszych rodzajów przemocy w rodzinie występujących w ich otoczeniu, charakterystyki osób doświadczających i stosujących przemoc domową, rozeznania mieszkańców w formach pomocy w sytuacji przemocy domowej oferowanych przez lokalne instytucje oraz przekonań respondentów dotyczących przemocy w rodzinie. Kwestionariusz kończył się pytaniami związanymi z danymi socjo – demograficznymi ankietowanych.

Opis badanej grupy

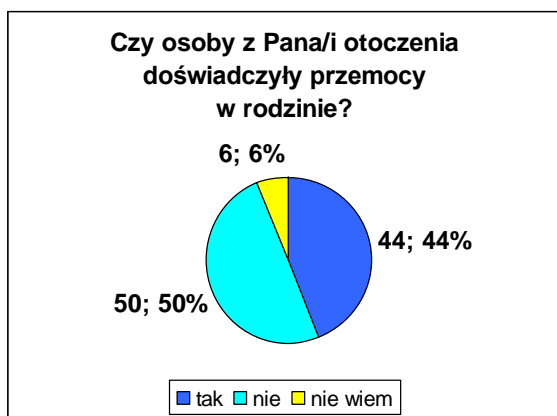
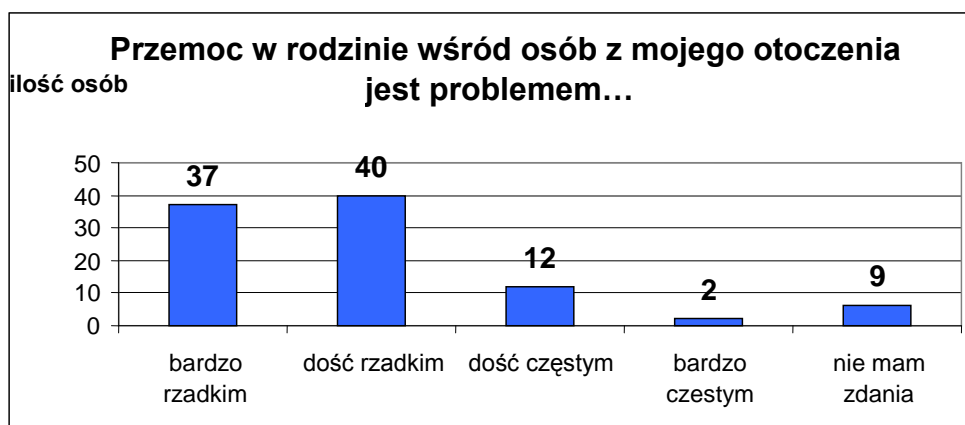
W sondażu wzięło udział 100 dorosłych mieszkańców Siemiatycz, z czego 57% stanowiły kobiety. Przeciętny wiek ankietowanych to około 35 lat. 43% ma wykształcenie średnie, zaś 28% - wyższe. Znacznie mniej respondentów posiada wykształcenie podstawowe (10%), zasadnicze zawodowe (9%) oraz niepełne wyższe (10%). 48% osób w momencie sondażu było aktywnych zawodowo.

Przemoc w rodzinie – rozpowszechnienie problemu

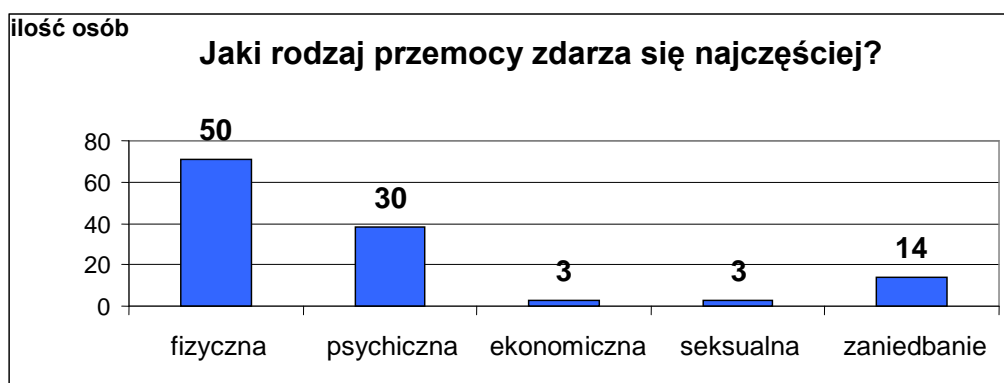
Zdaniem największej liczby ankietowanych przemoc w rodzinie zdarza się wśród mieszkańców Siemiatycz dość często (41%). Za bardzo częste uznaje je 5% ankietowanych. Problem przemocy domowej według co piątego respondenta występuje rzadko, a 8% jest zdania, że bardzo rzadko. Według 15% ankietowanych tego typu problemy nie dotyczą Siemiatycz.

W swoim najbliższym otoczeniu osoby ankietowane z reguły rzadko spotykają się ze zjawiskiem przemocy domowej. Łącznie 77% respondentów twierdzi, że bardzo rzadko lub rzadko słyszy o sytuacjach przemocy domowej w swoim otoczeniu. Do 12% osób takie informacje docierają dość często, a do 2% - bardzo często. Jednocześnie aż 44% ankietowanych dorosłych mieszkańców Siemiatycz deklaruje, że osoby z ich najbliższego otoczenia doświadczyły przemocy domowej. Świadkiem tego typu sytuacji był co trzeci respondent.

Osoby biorące udział w sondażu określały także, które z rodzajów przemocy są ich zdaniem najczęstsze. Z ich odpowiedzi wynika, że dominuje przemoc fizyczna (50%), a w dalszej kolejności sytuuje się przemoc psychiczna (30%). Co siódma osoba (14%) wskazuje zaniedbywanie osób wymagających opieki (dzieci, osób starszych czy niepełnosprawnych). Po trzy osoby zaznaczyły przemoc ekonomiczną i seksualną.

40% ankietowanych deklaruje, że doświadczyło jakiegoś rodzaju przemocy – zazwyczaj była to przemoc psychiczna i/lub fizyczna oraz zaniedbanie. Ankietowani przyznają, że rzadko sami stosują tego rodzaju zachowania, a jeśli już – to jest to najczęściej przemoc fizyczna. Szczegółowe zestawienie znajduje się w tabelach na kolejnej stronie.

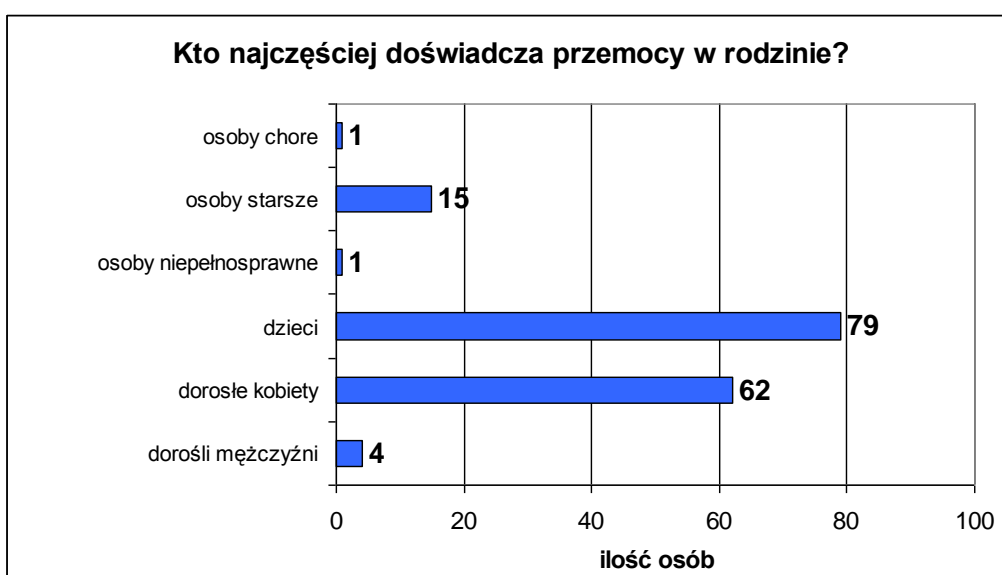
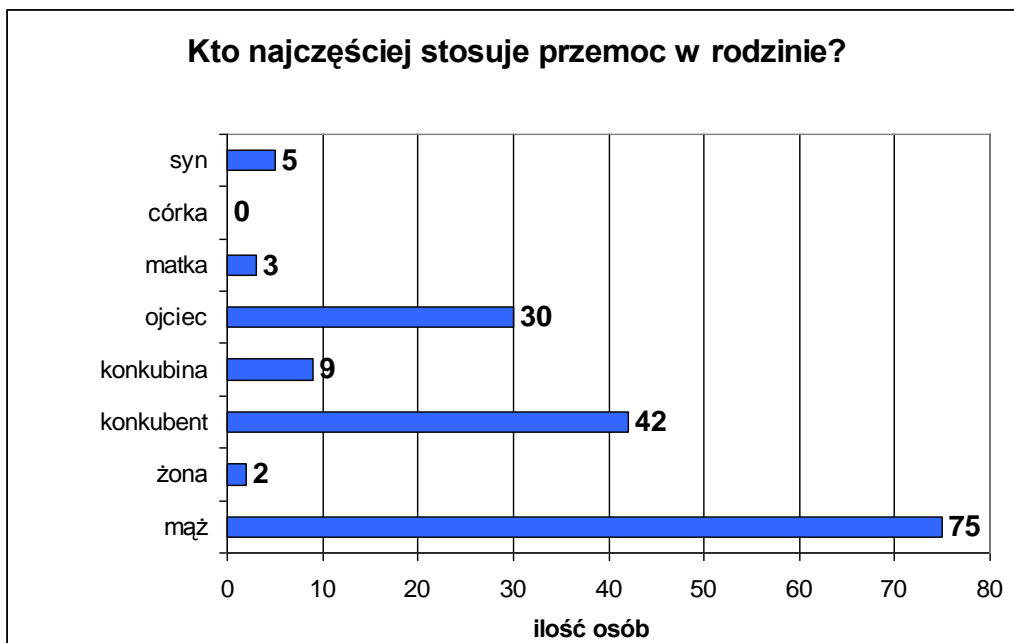
Rodzaj doświadczanej przemocy domowej/ występowania	Częstotliwość	Fizyczna	Psychiczna	Ekonomiczna	Zaniedbanie
Bardzo często		0,0%	4,4%	0,0%	1,2%
Kilka razy		14,3%	14,4%	1,2%	5,8%
Raz		7,7%	11,2%	3,6%	18,6%
Nigdy		78,0%	70,0%	95,2%	74,4%

Rodzaj stosowanej przemocy domowej/ występowania	Częstotliwość	Fizyczna	Psychiczna	Ekonomiczna	Zaniedbanie
Bardzo często		1,2%	0,0%	1,1%	1,1%
Kilka razy		5,8%	4,4%	5,5%	1,1%
Raz		18,6%	3,3%	2,2%	3,4%
Nigdy		74,4%	92,3%	91,2%	94,4%

Charakterystyka osób stosujących i doświadczających przemocy w rodzinie

Jeśli chodzi o przekonania respondentów na temat tego, kim jest osoba stosująca przemoc w rodzinie, to wskazywani są niemal wyłącznie mężczyźni – mąż (45 %), konkubent (25%) oraz ojciec (18%). Wśród kobiet wskazywana jest przede wszystkim konkubina (5 %). Jako

osoby doświadczające przemocy w rodzinie najczęściej podawane są z kolei dzieci (49%), dorosłe kobiety (38%) oraz, choć rzadziej, osoby starsze (9%). Szczegółowe wyniki prezentują poniższe wykresy.

Przyczyny przemocy w rodzinie

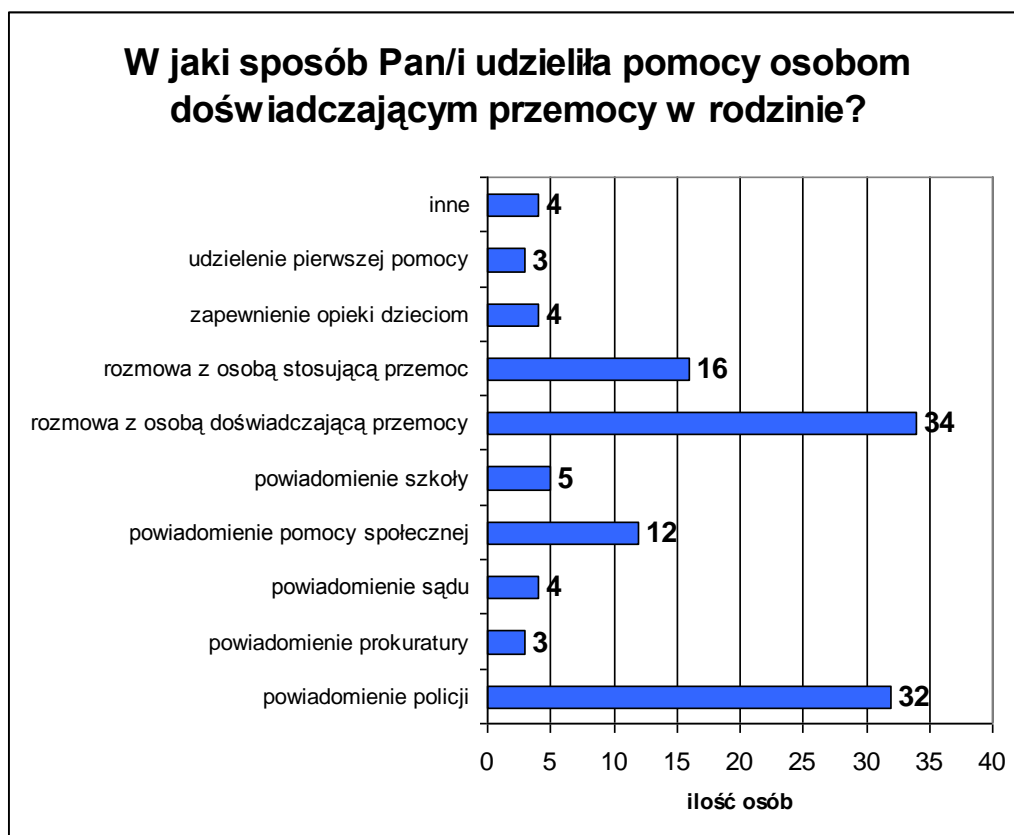
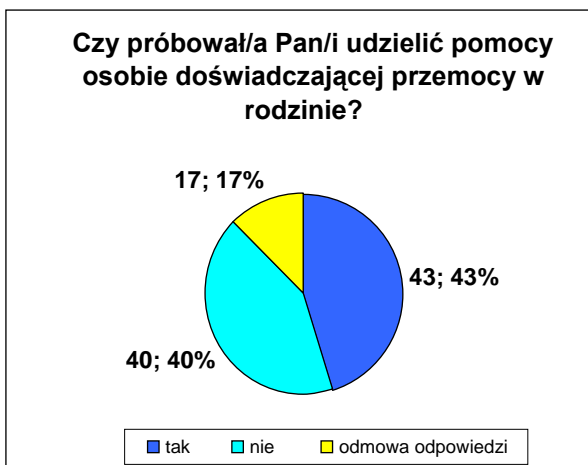
Za główną przyczynę przemocy w rodzinie mieszkańcy Siemiatycz uznają nadmierne spożywanie alkoholu (45 %). W dalszej kolejności wymieniane są narkotyki i inne środki psychoaktywne (16%) oraz zła sytuacja materialna (18%). Pozostałe odpowiedzi uzyskały poniżej 15% wskazań – wcześniejsze doświadczenia przemocy w rodzinie (6%), zaburzenia

psychiczne osoby stosującej przemoc (5%), jej potrzeba dominacji (3%), niezaradność życiowa (2%) oraz nieumiejętność porozumiewania się (2%) i rozwiązywania konfliktów (1%). Poniżej 1% bezradność oraz inne uzależnienia.

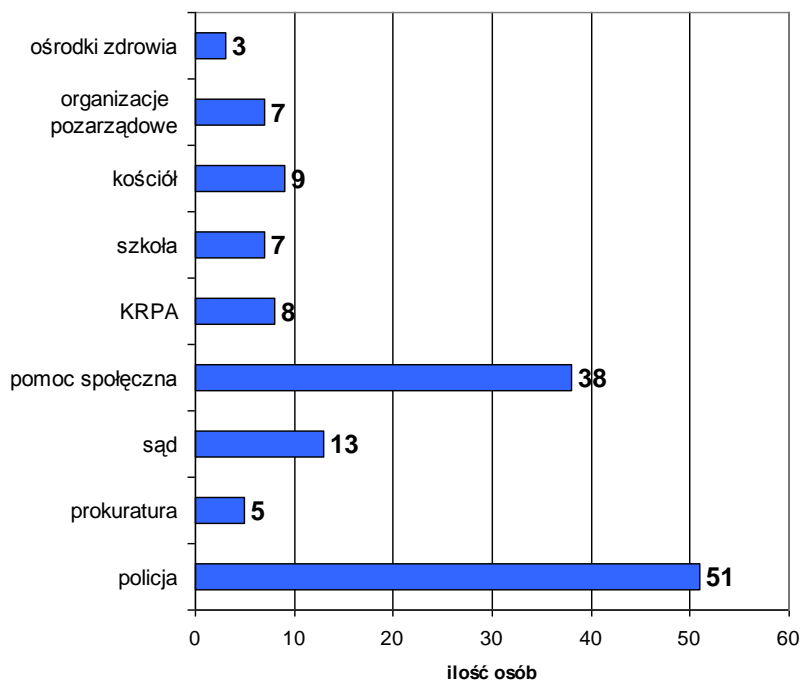
Wsparcie w sytuacji przemocy w rodzinie

Kolejna pula pytań dotyczyła kwestii rozwiązywania problemu przemocy w rodzinie. Blisko połowa ankietowanych (45%) przyznaje, że próbowało pomóc komuś w tego typu sytuacji. Najczęściej prowadzili rozmowę z osobą doświadczającą przemocy (29%) lub powiadamiali policję (27%). Co szósty ankietowany deklaruje, że rozmawiał także z osobą stosującą przemoc domową, a 10% informowało pracowników pomocy społecznej o problemie. Pozostałe odpowiedzi (powiadomienie sądu, prokuratury, szkoły, zapewnienie opieki dzieciom, udzielenie pierwszej pomocy) były wybierane bardzo rzadko.

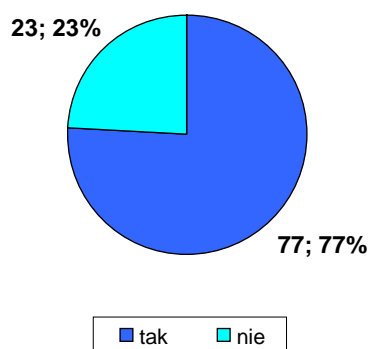

65% osób twierdzi, że zna lokalne instytucje wspierające osoby doświadczające przemocy domowej. Wśród odpowiedzi dominuje przede wszystkim policja, a dalszej kolejności podawana jest też pomoc społeczna i sąd. Dwie pierwsze są też wskazywane jako najbardziej wiarygodne i skuteczne w rozwiązywaniu problemu przemocy w rodzinie. Pozostałe jednostki oceniane są krytycznie – od 22% (KRPA) do 43% (ośrodki zdrowia) ankietowanych uważa, że nie można liczyć na ich pomoc. Jednocześnie w opinii respondentów, jeśli już zostają podejmowane jakieś działania, to są one raczej skuteczne (35%). Blisko $\frac{3}{4}$ osób słyszało o procedurze zakładania „Niebieskiej Karty” osobom zagrożonym przemocą domową.

Jakie instytucje najczęściej udzielają pomocy osobom doświadczającym przemocy w rodzinie?

Czy słyszał/a Pan/i o procedurze "Niebieskiej Karty"?

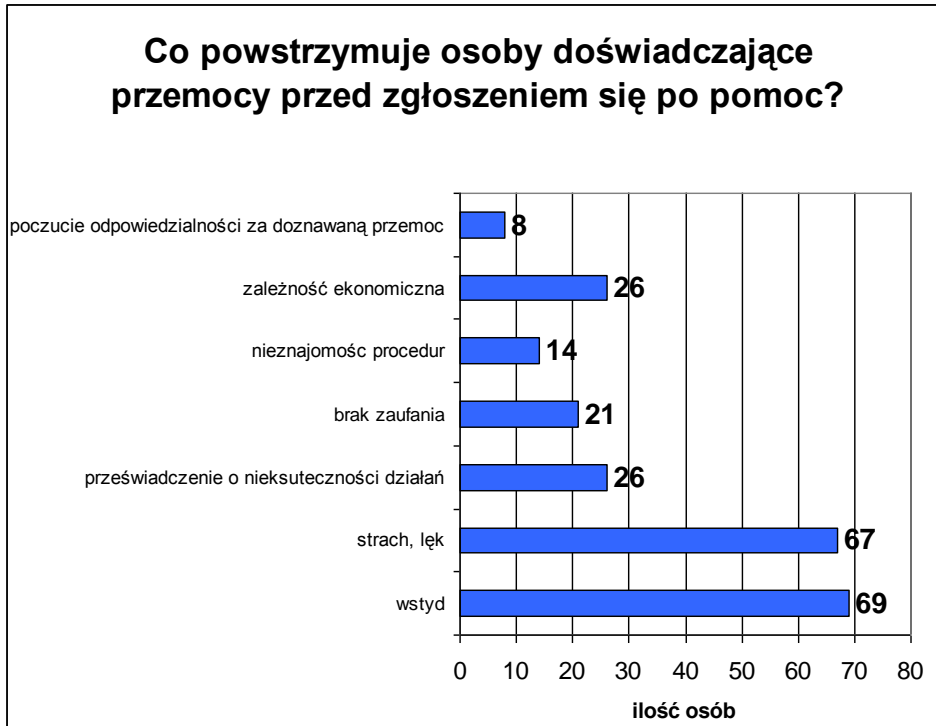

Instytucje lokalne	Czy osoba doświadczająca przemocy w rodzinie może liczyć na pomoc poniższych instytucji?		
	Zdecydowanie tak	Raczej tak	Nie
Policja	50,0%	44,8%	5,2%
Prokuratura	25,5%	44,7%	29,8%
Sąd	28,3%	47,8%	23,9%
Pomoc społeczna	58,8%	35,3%	5,9%
Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	30,6%	46,9%	22,5%
Szkoła	17,4%	52,2%	30,4%
Kościół	15,2%	54,4%	30,4%
Organizacje pozarządowe	16,3%	44,2%	39,5%
Ośrodki zdrowia	26,1%	30,4%	43,5%

69 respondentów (30%) jest przekonanych, że wstyd powstrzymuje osoby doświadczające przemocy przed zgłoszeniem się po pomoc, a 67 (29%) widzi przyczynę w strachu i lęku tych osób. Co czwarty ankietowany wskazuje na uzależnienie ekonomiczne osób doświadczających przemocy oraz przeświadczeniu o nieskuteczności działań instytucjonalnych. 21 (9%) wymienia brak zaufania do policji, systemu sądownictwa oraz

pomocy społecznej, zaś 14 (6%) uważa, że jest to kwestia nieznaności procedur. 8 (3%) osób sądzi, że przyczyna leży w poczuciu odpowiedzialności za stosowaną przemoc.

Za najskuteczniejsze sposoby zapobiegania przemocy domowej respondenci uznają przede wszystkim izolację osoby stosującej przemoc 66 osób (38%) oraz zapewnienie pomocy psychologicznej (24%) i schronienia dla osoby poszkodowanej (16%). Wiąże się to z poprzednimi odpowiedziami o służbach, które najefektywniej w opinii ankietowanych rozwiązują problem przemocy domowej - z jednej strony policja, która skutecznie interweniuje, odseparowując sprawcę od rodziny, z drugiej pomoc społeczna, gdzie osoba krzywdzona może liczyć na wsparcie wykwalifikowanych pracowników.

W większości kwestii dotyczących przemocy domowej ankietowani są bardzo zgodni – uważają, że przemoc w rodzinie nie jest tylko prywatną sprawą danej rodziny, może nie pozostawiać widocznych na ciele ofiary śladów (jak w przypadku przemocy psychicznej), stosowanej przez mężczyznę przemoc nie można tłumaczyć prowokacyjnym zachowaniem kobiety, która nie powinna pozostawać w przemocowym związku dla dobra dzieci, a policja powinna zawsze interweniować w przypadku zgłoszeń przemocy domowej.

16% osób jest zdania, że przemoc w rodzinie zdarza się tylko w patologicznych środowiskach, a 15% ankietowanych uważa, że osoby doświadczające przemocy akceptują ją. 12% sądzi, że mężczyźni są z natury agresywni i nie potrafią się kontrolować. 18% twierdzi, że gdyby osoby doświadczające przemocy naprawdę cierpiały, odeszłyby od sprawcy. 12% osób gotowych jest akceptować stosowanie kar fizycznych wobec dzieci, a 17% nie ma zdania na ten temat. Takie przekonania mogą prowadzić do zjawiska wtórnej wiktyimizacji, czyli ponownego doznawania cierpienia na skutek piętnujących postaw i reakcji otoczenia wobec osoby dotkniętej przestępstwem.

	Zgadzam się	Nie zgadzam się	Nie mam zdania
Przemoc w rodzinie to prywatna sprawa, nikt nie powinien się wtrącać.	1,0%	91,7%	7,3%
Przemoc zdarza się tylko w określonych środowiskach, dotyczy rodzin patologicznych, innych kultur.	16,0%	72,3%	11,7%
Przemoc jest wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele ofiar.	6,3%	86,3%	7,4%
Jeśli ktoś jest bity, to znaczy, że na to zasłużył.	2,2%	89,1%	8,7%
Kobieta prowokuje swoim zachowaniem. Do bicia dochodzi z jej winy.	3,2%	79,6%	17,2%
Policja nie powinna interweniować w sprawach rodzinnych.	4,3%	86,0%	9,7%
Ofiary przemocy w rodzinie akceptują przemoc.	15,1%	64,5%	20,4%
Mężczyzna jest z natury agresywny i nie potrafi kontrolować swojej agresji.	11,7%	70,2%	18,1%
Gdyby ofiara naprawdę cierpiała, odeszłaby od sprawcy.	18,3%	58,1%	23,6%
Stosowanie kar fizycznych wobec dzieci w niektórych przypadkach jest uzasadnione.	11,7%	71,3%	17,0%
Dla dobra dzieci kobieta powinna zostać w przemocowym związku.	3,4%	87,5%	9,1%
Przemoc w rodzinie to osobista sprawa osoby jej doświadczającej. Problem nie ma żadnego wpływu na życie zawodowe ofiary.	3,4%	87,5%	9,1%
Doświadczenie przemocy domowej jednego z pracowników w żaden sposób nie wpływa na pozostałych.	1,3%	79,5%	19,2%
Pracodawca i tak nie może nic zrobić, więc nie powinien się mieszać w problem przemocy domowej pracownika.	6,9%	71,3%	21,8%

Problem przemocy w opinii młodzieży w Siemiatyczach

Opis zastosowanego narzędzia

Aby zdiagnozować problem przemocy w rodzinie oraz zagrożenie cyberprzemocą z perspektywy uczniów, zastosowano anonimową ankietę przeznaczoną do samodzielnego wypełnienia przez ankietowaną młodzież podczas zajęć lekcyjnych. Badanie zostało przeprowadzone we wrześniu 2015 roku. Kwestionariusz składał się z pytań związanych z doświadczeniem przemocy w rodzinie, klimatu emocjonalnego w domu, relacji nastolatków z rodzicami oraz przekonań na temat najczęściej występujących przyczyn i rodzajów przemocy w rodzinie. W dalszej kolejności umieszczono pytania związane z korzystaniem z komputera i Internetu oraz z narażeniem na zjawisko przemocy w sieci. Ostatnie pytania dotyczyły danych socjo – demograficznych ankietowanych uczniów.

Opis badanej grupy

Badanie ankietowe zostało przeprowadzone we wrześniu 2015 roku w grupie 300 uczniów szkół z Siemiatycz – 200 osób z Zespołu Szkół przy ul. Kościuszki 43 (Liceum Ogólnokształcącego im. Komisji Edukacji Narodowej i Zasadniczej Szkoły Zawodowej) oraz po 50 osób z Zespołu Szkół z Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II przy ul. Andersa 4 i Gimnazjum Publicznego nr 1 przy ul. Świętojańskiej 25. 56 % stanowiły dziewczęta. Poniżej znajdują się szczegółowe zestawienia.

	Dziewczęta	Chłopcy	Brak danych dotyczących płci	Ogółem
ZS Kościuszki 43	125 (63%)	71 (35%)	4 (2%)	200
ZSzOI Andersa 4	24 (48%)	24 (48%)	2 (4%)	50
PG1 Świętojańska 25	18 (36%)	30 (60%)	2 (4%)	50
Ogółem	167 (56%)	125 (42%)	8 (2%)	300

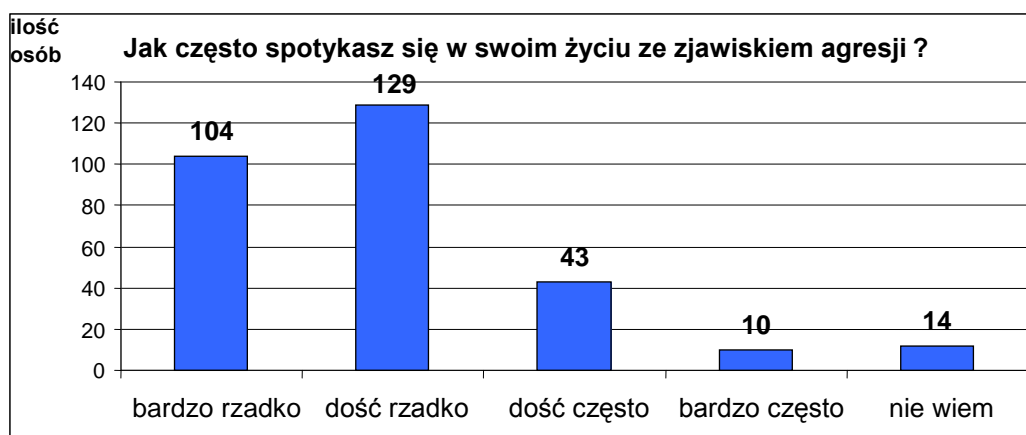
Nie wszyscy ankietowani uczniowie uzupełnili wszystkie pytania ankiety, dlatego nie zawsze ta sama ilość osób daje ten sam odsetek.

Jeśli chodzi o społeczno – materialną sytuację rodzinną ankietowanych uczniów, to u 73% oboje rodzice pracują, zaś w 16% rodzin utrzymanie zapewnia ojciec. Pozostałe gospodarstwa domowe są utrzymywane z pracy zarobkowej matki (7%) lub nie posiadają dochodów

pochodzących z pracy rodziców uczniów (4%). 94% uczniów mieszka z matką, 85% - także z ojcem. Rodzeństwo posiada 79% ankietowanych. Co piąta osoba mieszka z babcią, a 12% z dziadkiem.

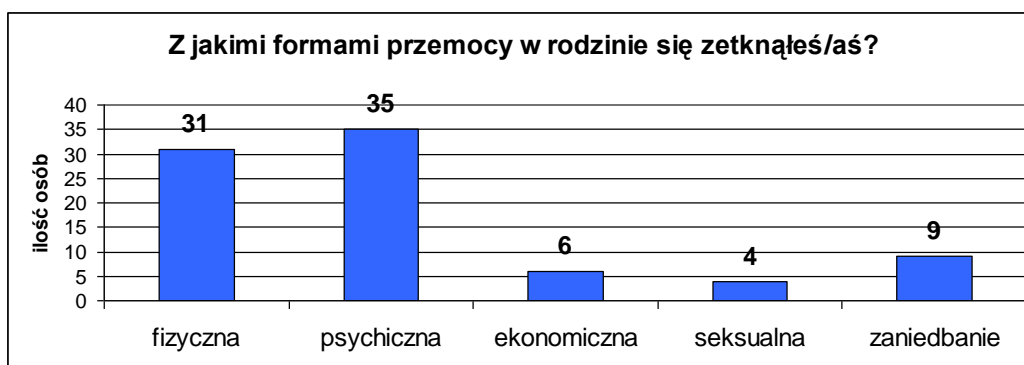
Przemoc w rodzinie – rozpowszechnienie problemu

Ankietowani dość rzadko spotykają się ze zjawiskiem agresji. 35% (104 osoby) uznaje, że ma to miejsce bardzo rzadko, a 43% (129 osób) – dość rzadko. 14% (43 osoby) uznało, że dość często obserwują agresję, a 3% (10 osób) twierdzi, że w ich przypadku zdarza się to jeszcze częściej.

Łącznie 39 uczniów (13%) przyznaje, że doświadczyło kiedykolwiek przemocy domowej. Przeciwnego zdania jest pozostałych 87%. Wśród osób doznających przemocy przeważa przemoc psychiczna (35 osób) oraz fizyczna (31 osób). 9 uczniów jest obiektem zaniedbania. Mniejszą grupę stanowią ankietowani dotknięte przemocą ekonomiczną (6 osób) i seksualną (4 osoby).

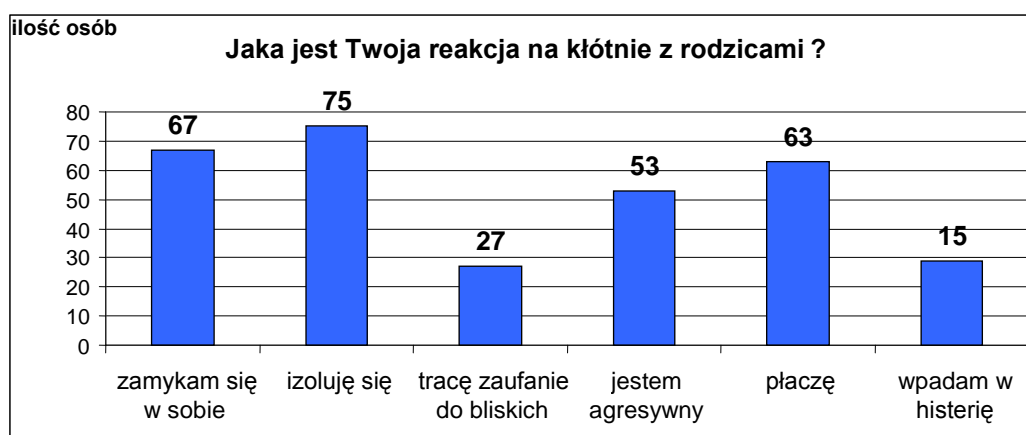
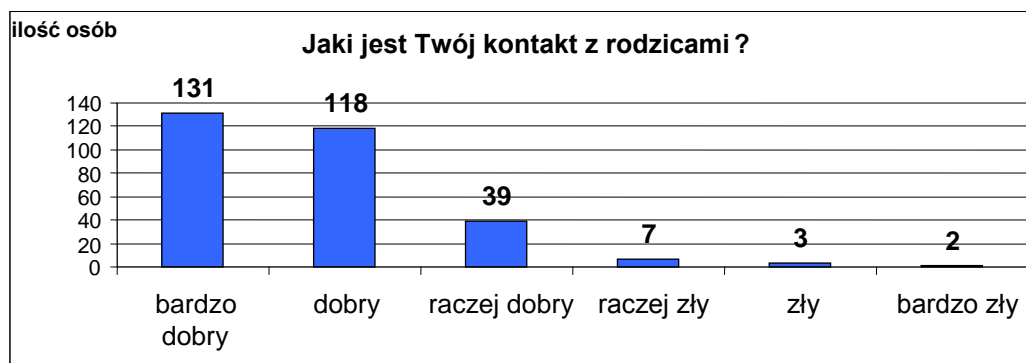
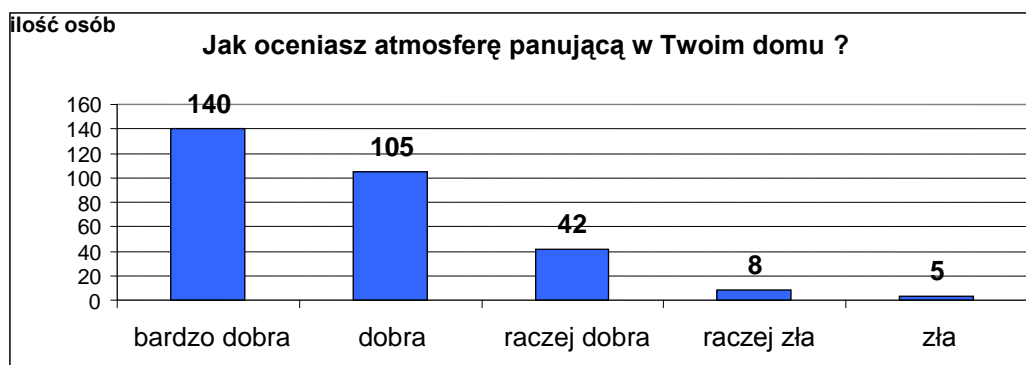
Stosunkowo najczęściej uczniowie doświadczają wyzywania (łącznie 35,8%), krzyczenia (łącznie 69,2%) oraz niezasadnionych zakazów ze strony rodziców (łącznie 65,4%). Przemoc fizyczna spotyka mniejszą grupę osób: 14,5% - bicie, 17,0% - szarpanie, a 9,1% - policzkowanie. Podobnie sytuacja wygląda w przypadku przemocy psychicznej: 17,7% osób doświadcza grożenia, 12,6% - zastraszania ze strony rodziców, 11,9% - zamykania w pomieszczeniach, 13,0% - poniżania, a 14,2% - wyśmiewania. 14,8% obserwuje, kiedy ktoś z rodziny w gniewie rzuca przedmiotami. 11,0% bywa zaniedbywanych. 119 osób (39,7%) doświadczyło częściej niż raz przynajmniej dwóch kategorii zachowań przemocowych. W tabeli przedstawione zostały rozkłady poszczególnych odpowiedzi.

Rodzaj przemocy domowej	Częstotliwość			
	Bardzo często	Kilkukrotnie	Jednokrotnie	Nigdy
Bicie	1 (0,4%)	18 (6,5%)	21 (7,6%)	236 (85,5%)
Szarpanie	4 (1,4%)	16 (5,8%)	27 (9,8%)	230 (83,0%)
Policzkowanie	1 (0,4%)	8 (2,9%)	16 (5,8%)	250 (90,9%)
Wyzywanie	23 (8,2%)	45 (16,1%)	32 (11,5%)	179 (64,2%)
Krzyczenie	46 (16,5%)	115 (41,2%)	32 (11,5%)	86 (30,8%)
Grożenie	10 (3,6%)	19 (6,9%)	20 (7,2%)	227

				(82,3%)
Zastraszanie	4 (1,4%)	15 (5,4%)	16 (5,8%)	242 (87,4%)
Zaniedbywanie	1 (0,4%)	11 (4,0%)	18 (6,6%)	244 (89,0%)
Zamykanie w pomieszczeniach	7 (2,5%)	12 (4,3%)	14 (5,1%)	244 (88,1%)
Ponizanie	9 (3,3%)	9 (3,3%)	18 (6,4%)	240 (87,0%)
Wyśmiewanie	4 (1,4%)	20 (7,3%)	15 (5,5%)	235 (85,8%)
Zakazywanie	28 (10,0%)	114 (40,8%)	41 (14,6%)	97 (34,6%)
Rzucanie przedmiotami	7 (2,5%)	18 (6,5%)	16 (5,8%)	236 (85,2%)

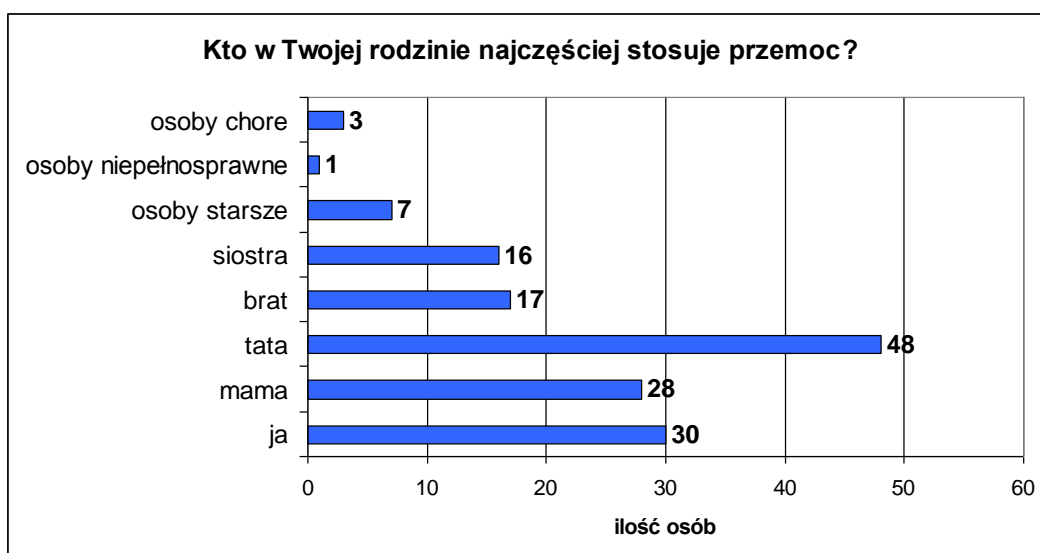
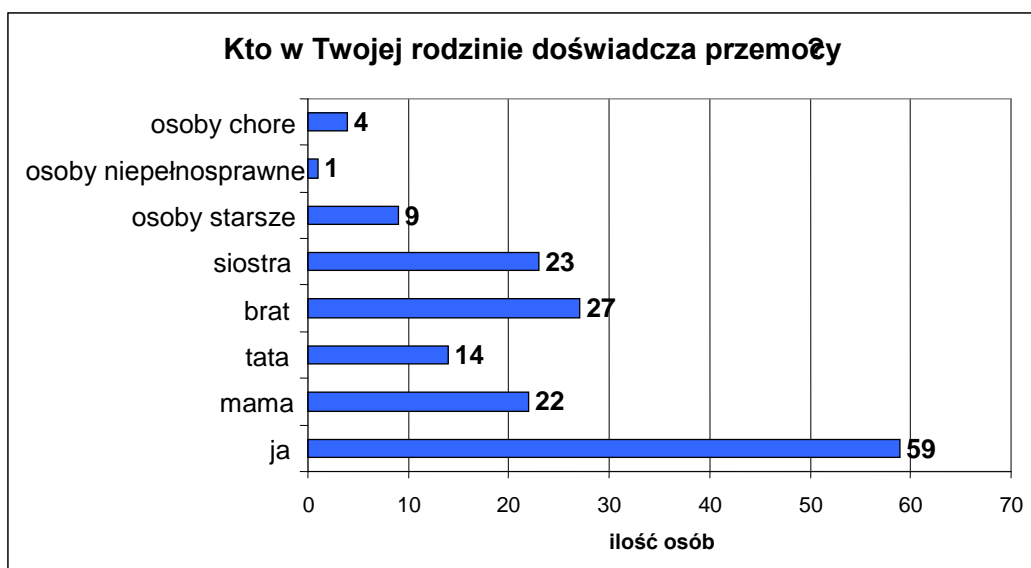
Atmosfera domowa i kontakt z rodzicami

Ankietowani ocenili atmosferę panującą w ich domu oraz kontakt z rodzicami przeważnie pozytywnie. 13 osób (4%) uznało, że klimat, jaki panuje w ich domu jest zły lub raczej zły. Pozostali uczniowie postrzegają go jako raczej dobry (14%, 42 osoby), dobry (35%, 105 osób) lub bardzo dobry (47%, 140 osób). Częstotliwość odpowiedzi w pytaniu o jakość relacji z rodzicami jest podobna: 2 osoby uznały ją za bardzo złą, 10 osób (3%) jako złą lub raczej złą, a pozostali ankietowani jako raczej dobrą (13%, 39 osób), dobrą (39%, 118 osób) lub bardzo dobrą (44%, 131 osób). Świadczy to o posiadaniu przez uczniów pozytywnych relacji z opiekunami, które mogą być czynnikiem zabezpieczającym przed negatywnymi skutkami doświadczania przemocy szkolnej czy presji rówieśników w kierunku eksperymentowania ze środkami psychoaktywnymi. Ankietowani uczniowie najczęściej na kłótnie z rodzicami reagują izolacją (75 osób, 25%), zamknięciem się w sobie (67 osób, 22%) i płaczem (63 osoby, 21%). Mniej osób wskazuje na reagowanie agresją (53 osób, 18%), histerią (29 osób, 5%) i utratą zaufania do bliskich (27 osób, 9%). Rozkład poszczególnych odpowiedzi prezentują wykresy.

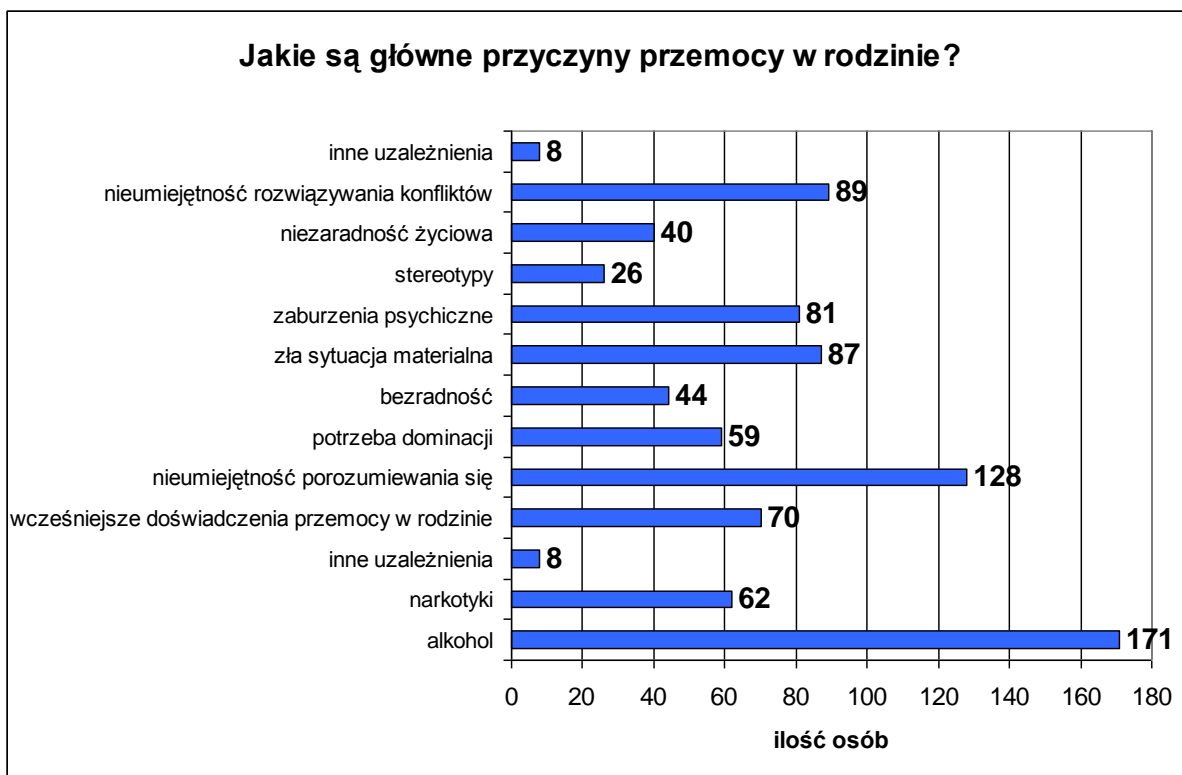
Charakterystyka osób stosujących i doświadczających przemocy w rodzinie.

Około ¼ ankietowanych określiło, kto w ich rodzinie doświadcza przemocy domowej (można było wskazywać więcej niż jedną osobę). Członkami rodziny, którzy najczęściej jej doznają, są sami uczniowie oraz ich rodzeństwo. Jeśli chodzi o kategorie osób wymienianych jako najczęściej stosujące przemoc w rodzinie, to są to przede wszystkim ojcowie, sami ankietowani oraz matki.

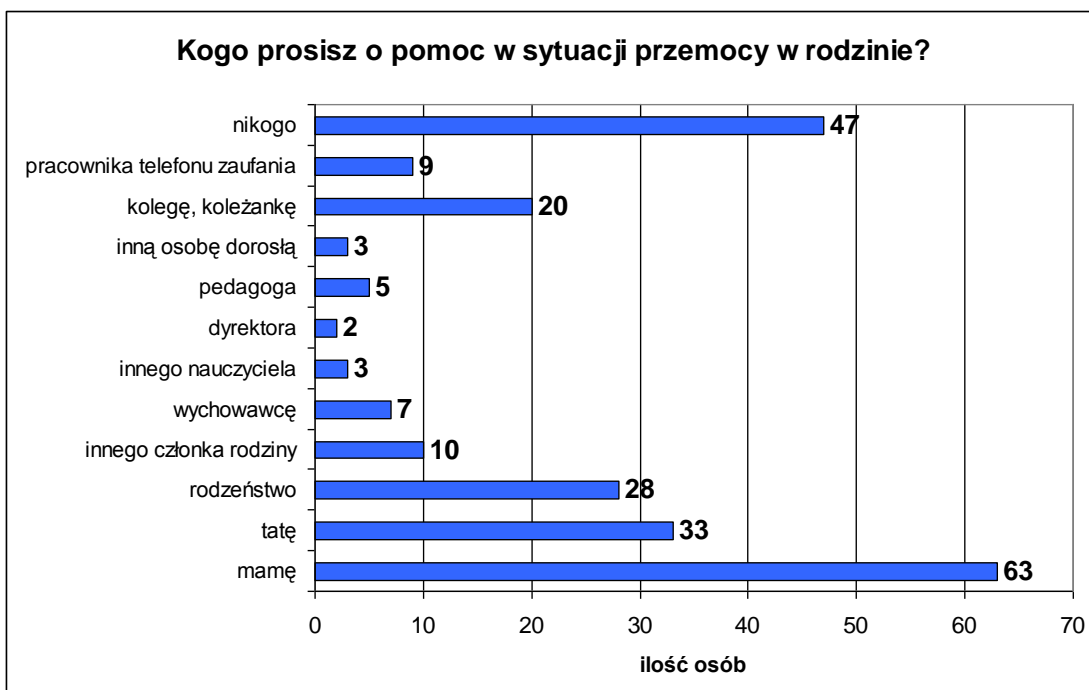

Przyczyny przemocy w rodzinie i źródła wsparcia

Jako najważniejsze powody stosowania przemocy domowej ankietowani wskazują zgodnie przede wszystkim nadmierne spożywanie alkoholu (171 osób, 20%) oraz niskie umiejętności komunikacyjne (128 osób, 15%) i rozwiązywania konfliktów (89 osób, 10%). Uczniowie wymieniają także złą sytuację materialną (87 osób, 9%) i wcześniejsze doświadczenia przemocy w rodzinie (70 osób, 8%). Pozostałe odpowiedzi były zaznaczane rzadziej. Wykres prezentuje szczegóły.

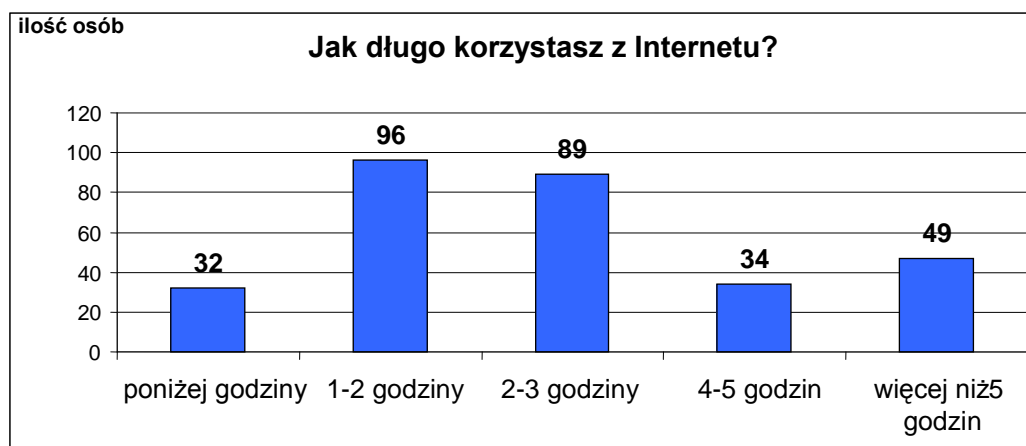
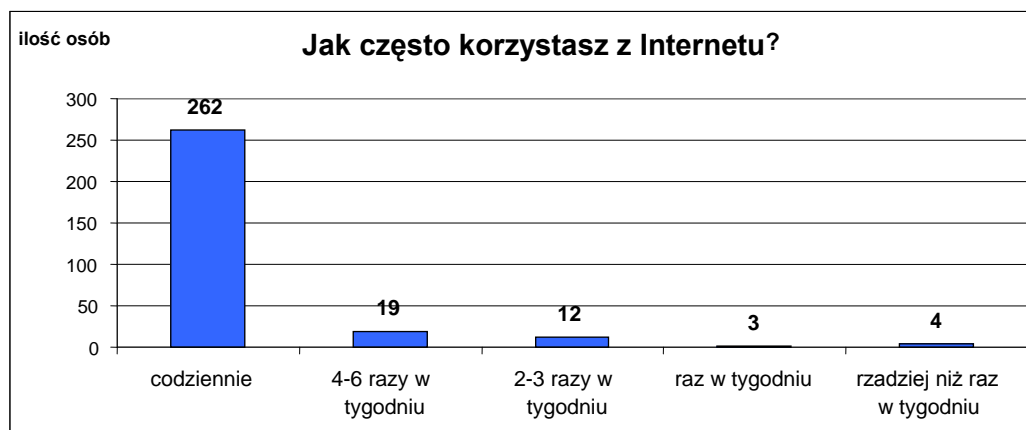

Jeśli chodzi o osoby, do których kierują się po pomoc uczniowie w sytuacji doświadczania przemocy w rodzinie, to przeważają członkowie rodziny (mama – 63 osoby, 27%; tata – 33 osoby, 14%; rodzeństwo – 28 osób, 12%). Koledzy i koleżanki wskazywani są przez 20 ankietowanych (9%). Pracownicy szkoły i telefonu zaufania uzyskali znacznie mniej wskazań. 47 uczniów (20%) nie zwróciłaby się do nikogo o wsparcie w tego typu sytuacji.

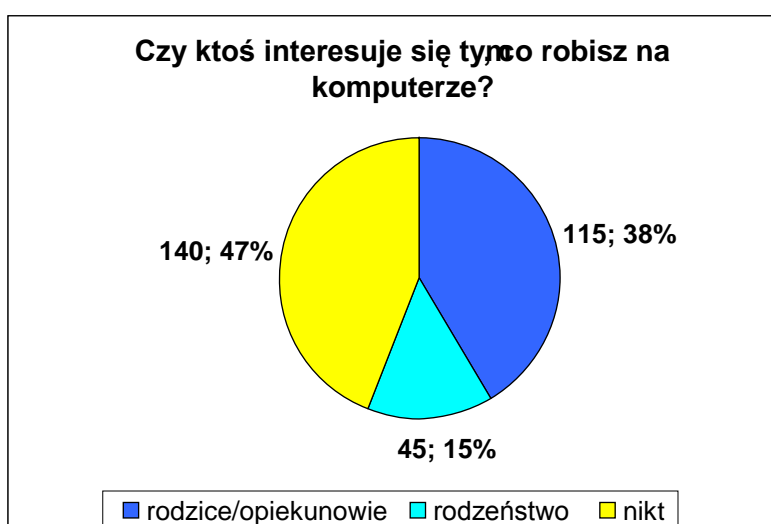
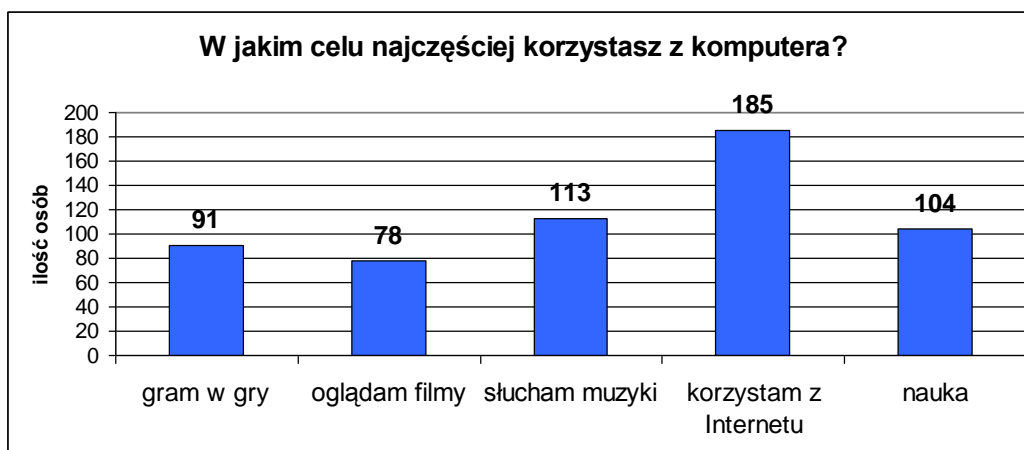

Zagrożenie cyberprzemocą

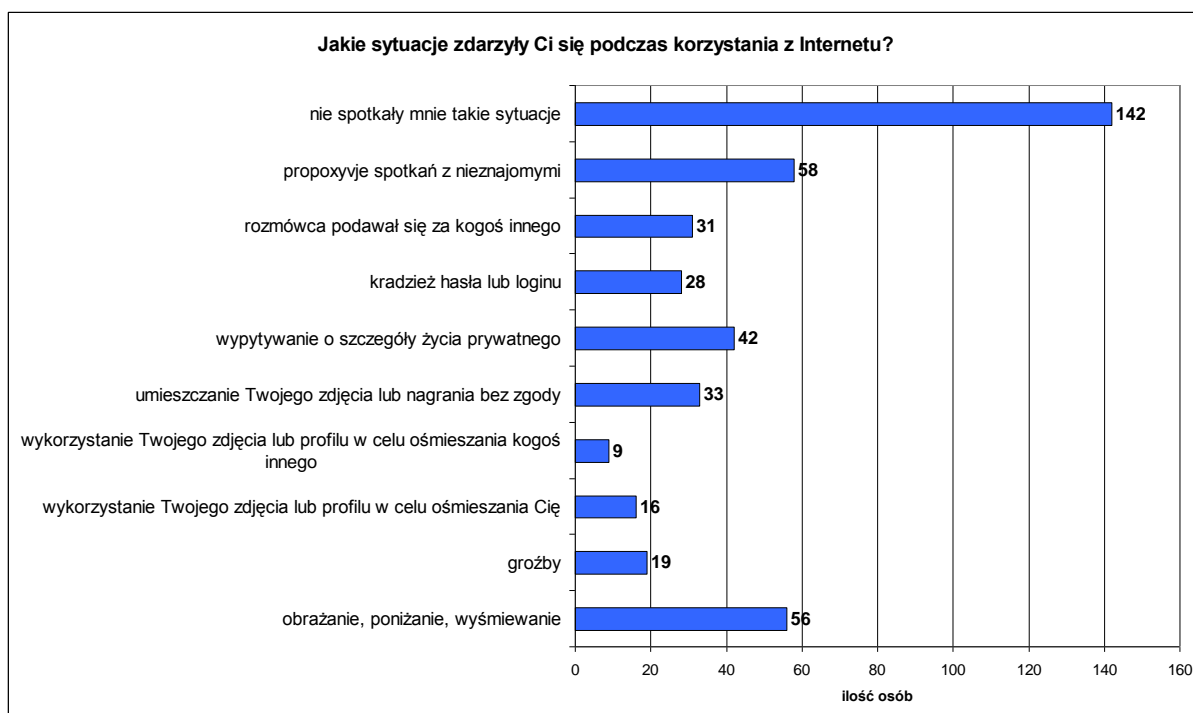
Zasadnicza większość uczniów biorących udział w ankiecie deklaruje, że codziennie korzysta z Internetu – na komputerze lub telefonie komórkowym (262 osób, 87%). Nieliczne osoby korzystają z niego rzadziej. Najczęściej nastolatki spędzają jednorazowo w sieci od 1 do 2 godzin (96 osób, 32%) lub od 2 do 3 godzin (89 osób, 30%). 47 uczniów (16%) korzysta z Internetu ponad 5 godzin dziennie.

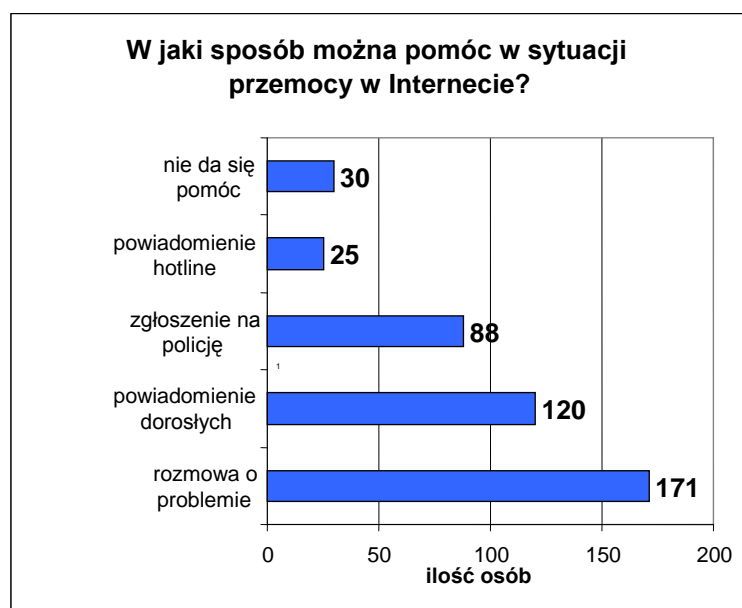
Najczęściej uczniowie przy komputerze korzystają z Internetu (185 osób, 32%), słuchają muzyki (113 osób, 20%) i poszukują materiałów do nauki i odrabiania zadań (104 osoby, 18%). Rzadziej grają w gry (91 osób, 16%) i oglądają filmy (78 osób, 14%). 47% uczniów (140 osób) twierdzi, że nikt nie interesuje się tym, co robią w sieci. 115 ankietowanych (38%) jest zdania, że rodzice kontrolują ich aktywność przed komputerem, a według 45 uczniów (15%) robi to ich rodzeństwo.

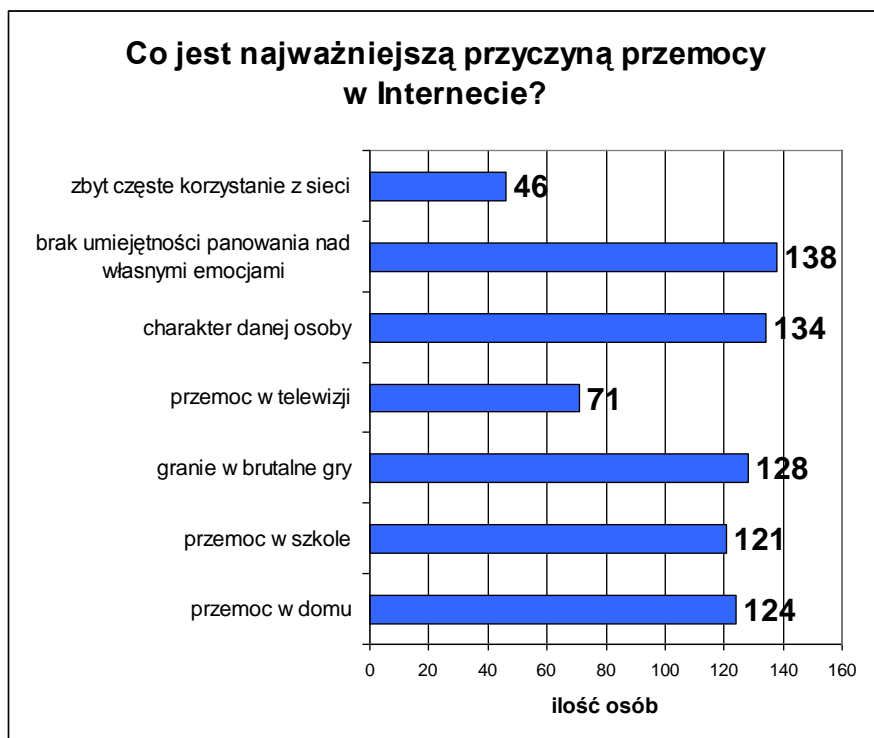
93% ankietowanych uczniów (279 osób) zna pojęcie cyberprzemocy, czyli agresji w mediach elektronicznych. Połowa uczniów (142 osoby) nie spotkało się z tego typu sytuacjami. Wśród pozostałych przeważają doświadczenia obrażania, poniżania czy wyśmiewania (56 osób) oraz nachalne propozycje spotkań z osobami poznanymi w sieci (58 osób). 42 osoby były wypytywane o szczegóły z prywatnego życia. Rzadziej zdarzały się inne wskazane na wykresie sytuacje.

57% uczniów (172 osoby) jest przekonanych, że wymienione formy przemocy w sieci dotknęły któregoś z ich znajomych. 12% (34 ankietowanych) przyznaje, że im samym zdarzyło się stosować tego typu działania. Jednocześnie 78% deklaruje, że starałoby się pomóc komuś, kto doświadczyłby cyberprzemocy. Przede wszystkim porozmawialiby z tą osobą o problemie 171 osób ale także poinformowali o problemie osoby dorosłe (120 osób). 88 uczniów twierdzi, że zgłosiłoby sprawę na policję. Znacznie mniej, bo 25 osób korzystałoby z powiadomienia hotline lub administratora danej strony lub portalu. Co dziesiąta osoba twierdzi, że nie da się pomóc osobie doświadczającej cyberprzemocy.

Za najważniejsze przyczyny przemocy w Internecie uczniowie uznają nieumiejętność panowania nad swoimi emocjami (18%), cechy charakteru sprawcy (134 osoby), granie w brutalne gry, (128 osób) przemoc w domu i szkole (odpowiednio 124 osoby i 121 osób). Co piąty respondent wskazuje przemoc w telewizji (71 osób), a co szósty – zbyt częste korzystanie z Internetu (46 osób).

4. CELE PROGRAMU

Cel główny Programu to:

„ Stworzenie zintegrowanego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie”.

Cele szczegółowe:

- 1) Działania edukacyjne w środowisku lokalnym podnoszące wiedzę mieszkańców na temat zjawiska przemocy w rodzinie,
- 2) Rozbudowa lokalnej oferty pomocy i wsparcia dla osób doświadczających przemocy w rodzinie oraz zwiększenie skuteczności, ochrony osób krzywdzonych,
- 3) Opracowanie i realizacja działań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie,
- 4) Poprawa jakości i skuteczności działań osób i instytucji działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

CEL 1 SEGMENT PROFILAKTYCZNY: DZIAŁANIA EDUKACYJNE W ŚRODOWISKU LOKALNYM PODNOSZĄCE WIEDZĘ MIESZKAŃCÓW NA TEMAT ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE.

- Działania informacyjne podnoszące świadomość społeczną i prawną w zakresie przyczyn i skutków przemocy w rodzinie,
- Działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w tym w rodzinach zagrożonych przemocą,
- Włączenie treści informacji o zagrożeniach płynących z przemocy w rodzinach do treści szkolnych programów profilaktycznych,
- Prowadzenie kampanii i akcji medialnych (ulotki, plakaty, artykuły prasowe) na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- Udział w programach rządowych i innych programach dotyczących przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- Wspieranie różnych form spędzania wolnego czasu promujące zachowania nieagresywne,
- Organizowanie konkursów, np. plastycznych wśród dzieci i młodzieży w zakresie zapobiegania przemocy.

REALIZATOR: MOPS, organizacje pozarządowe, placówki oświatowe, Policja, lokalne środki przekazu, MKRPA, świetlica środowiskowa, Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, PCPR, placówki służby zdrowia.

TERMIN REALIZACJI: 2016-2020

CEL 2 SEGMENT INTERWENCYJNY: ROZBUDOWA LOKALNEJ OFERTY POMOCY I WSPARCIA DLA OSÓB DOŚWIADCZAJĄCYCH PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ ZWIĘKSZENIE SKUTECZNOŚCI, OCHRONY OSÓB KRZYWDZONYCH

- Inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie,
- Udzielanie pomocy i wsparcia osobom dotkniętym przemocą w rodzinie,
- Informowanie osób doświadczających przemocy o ich prawach i możliwościach uzyskania pomocy,
- Pomoc osobom doświadczających przemocy zmuszonym do opuszczenia swojego dotychczasowego miejsca zamieszkania,
- Wspieranie psychologiczne, terapeutyczne, poradnictwo medyczne, prawne, socjalne, zawodowe dla osób doświadczających przemocy,

- Zapewnienie rodzinom specjalistycznego poradnictwa i wsparcia w formie asystenta rodziny.

REALIZATOR: MOPS, organizacje pozarządowe, placówki oświatowe, Policja , MKRPA, świetlica środowiskowa, Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, PCPR, placówki służby zdrowia, Urząd Pracy, asystent rodziny, sąd – kuratorzy sądowi.

TERMIN REALIZACJI: 2016-2020

CEL 3 SEGMENT TERAPEUTYCZNY: OPRACOWANIE I REALIZACJA DZIAŁAŃ WOBEC OSÓB STOSUJĄCYCH PRZEMOC W RODZINIE.

- Inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie,
- Opracowanie zadań w zakresie działań korekcyjno – edukacyjnych dla sprawców przemocy
- Udzielanie informacji sprawcom przemocy na temat programów korekcyjno-edukacyjnych,
- Izolowanie sprawców przemocy od osób krzywdzonych na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

REALIZATOR: MOPS, Policja , MKRPA, Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, PCPR, Prokuratura, asystent rodziny, sąd – kuratorzy sądowi.

TERMIN REALIZACJI: 2016-2020

CEL 4 SEGMENT KOMPETENCYJNY: POPRAWA JAKOŚCI I SKUTECZNOŚCI DZIAŁAŃ OSÓB I INSTYTUCJI DZIAŁAJĄCYCH W OBSZARZE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE.

- Wdrożenie projektów umożliwiających organizowanie szkoleń/ konferencji/ warsztatów/seminariów tematycznych dla osób zawodowo zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie,
- Diagnozowanie skali zjawiska przemocy w rodzinie
- Rozwijanie lokalnej infrastruktury informacyjnej, edukacyjnej i terapeutycznej wspomagającej rodzinę w rozwiązywaniu problemów społecznych w tym przemocy,
- Budowanie sieci współpracy z podmiotami działającymi na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.

REALIZATOR: MOPS, organizacje pozarządowe, placówki oświatowe, Policja , MKRPA, świetlica środowiskowa, Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w

Rodzinie, PCPR, placówki służby zdrowia, asystent rodziny, Sąd – kuratorzy sądowi, Prokuratura.

TERMIN REALIZACJI: 2016-2020

5. ZASOBY

Podmioty realizujące zadania w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz inne partnerskie instytucje i organizacje wspomagające:

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Siemiatyczach,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Siemiatyczach,
- Urząd Miasta Siemiatycze,
- Komenda Powiatowa Policji w Siemiatyczach,
- Zespół Interdyscyplinarny ds. Przemocy,
- Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Siemiatyczach,
- Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim,
- Kuratorzy Sądowi,
- placówki służby zdrowia,
- placówki oświatowe,
- pedagodzy szkolni, specjaliści i terapeuci,
- organizacje pozarządowe,
- Punkt Konsultacyjno- Terapeutyczny ds. uzależnień w Siemiatyczach,
- asystent rodziny,
- Prokuratura Rejonowa w Siemiatyczach.

6. HARMONOGRAM DZIAŁAŃ

Harmonogram działań Programu przewiduje ciągłość realizacji wyznaczonych celów w całym okresie jej wdrażania. Będzie wdrażany we współpracy z lokalnymi podmiotami zajmującymi się pracą na rzecz rodzin i koordynowany przez Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Siemiatyczach.

7. CZYNNIKI GWARANTUJĄCE WŁAŚCIWĄ REALIZACJĘ PROGRAMU.

- Dobrze przygotowana i stale udoskonalająca umiejętności kadra instytucji działających na rzecz rodziny,
- Wnikliwa znajomość problemu i dobrze działające służby zajmujące się profilaktyką i wsparciem rodzin zagrożonych patologiami,
- Dobra współpraca z organizacjami społecznymi,

- Poparcie działań i współpraca z samorządem gminnym,
- Dostępność do ośrodków wsparcia dla ofiar i sprawców przemocy w rodzinie,
- Mobilność i elastyczność działania kadr jednostek miejskich.

8. ZAGROŻENIA W REALIZACJI ZADAŃ

- Wzrost patologii społecznych,
- Negatywne wzorce zachowań społecznych,
- Bezradność i bierność rodzin w rozwiązywaniu własnych problemów,
- Niewydolność opiekuńczo-wychowawcza rodzin oraz niski poziom wykształcenia,
- Problemy alkoholowe członków rodzin,
- Ukrywanie przez rodzinę występowania aktów przemocy, niechęć do współpracy,
- Poczucie bezkarności u osób stosujących przemoc,
- Wydłużony tryb postępowania karnego o znęcanie się nad rodziną,
- Problemy mieszkaniowe uniemożliwiające skuteczne odizolowanie agresora,
- Ogólna niechęć do uczestnictwa w procesie pomagania.

9. ŹRÓDŁO FINANSOWANIA

Finansowanie Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2016 -2019 odbywać się będzie w ramach:

1. środków z budżetu Miasta Siemiatycze (realizacja i obsługa Programu),
2. dotacji z budżetu Państwa,
3. konkursów ogłaszanych na realizację działań z zakresu przeciwdziałania przemocy.

10. MONITORING I EWALUACJA

Wdrażanie i monitorowanie Programu zostanie powierzone Zespołowi Interdyscyplinarnemu ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Ocena stopnia realizacji odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację. Sprawozdania z realizacji Programu podmioty składają do dnia 31 stycznia każdego roku do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Ośrodek do dnia 31 marca każdego roku przedłoży Radzie Miasta sprawozdanie z całościowej realizacji Programu.